

# РЕШЕНИЕ

№ 5836

гр. София, 06.10.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 15.09.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова**

**ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова**

**Цветелина Георгиева**

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7880** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „Габриела Тодорова- Солар“, представляван от Г. Р. Т. срещу РЕШЕНИЕ № 2747 от 12.06.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав, постановено по нахд № 13518/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Касаторът твърди, че неправилно съдът е приел, че не е налице нарушение на административнопроизводствените правила. От текста на наказателното постановление ставало ясно, че описанието на нарушението е със степен на конкретизация, непокриваща минималните процесуални стандарти за организиране на адекватна защита. Контролните органи са извършили недопустимо смесване на два вида документи: заявление за издаване на гаранция и заявление за издаване и прехвърляне на гаранция, като в текста на атакуваното наказателно постановление двата документа били посочени в условията на алтернативност, т. е. самият наказващ орган не е формулирал ясна обвинителна теза — неподаването на кой вид заявление е инкриминирал. На следващо място, в наказателното постановление като кумулативно нарушени се сочели разпоредбите на чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ и на чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16- 1117/14.10.2011г. Доколкото цифровата квалификация била формулирана не чрез привръзка между тях, а посредством кумулативност „ и“,

актуален стоял въпросът за приложимостта на чл. 18 ЗАНН и за налагане на една санкция за две нарушения. Двете норми имали различно значение, поради което оставало неясно в какво се твърди да се състои противоправното бездействие на производителя: в неподаване на заявление изобщо или в неподаването му в срок.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. Н. Д. моли да бъде отменено решение от 12.06.2023г. на СРС, НО, 110-ти състав по нахд № 13518/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 19/23.09.2022г. Депозирани са на 15.09.2023г. писмени бележки, в които са изложени съображенията за неправилност на решението.

Отвeтникът- изпълнителен директор на Агенция за устойчиво енергийно развитие /А./ се представлява в проведеното публично заседание от юрк. И. П., който оспорва жалбата. По същество претендира тя да бъде отхвърлена, като се потвърди решението на СРС.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и моли същата да бъде уважена, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2747 от 12.06.2023г. по нахд № 13518/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19 от 23.09.2022г., издадено от изпълнителен директор на А., с което на ЕТ „Габриела Тодорова- Солар“ на основание чл.64, ал.1 ЗЕВИ, за нарушение по чл.34, ал.8 ЗЕВИ във вр. чл.4, ал.3, т.2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2011г. е била наложена имуществена санкция в размер на сумата от 500.00 /петстотин/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и свидетелските показания на С. С. К.. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доказано е обвинението за нарушение с правна квалификация чл.34, ал.8 ЗЕВИ във вр. чл.4, ал.3, т.2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2011г., което е извършено от ЕТ „Габриела Тодорова- Солар“, представляван от Г. Р. Т.. Нарушението не представлявало маловажен случай, а санкцията е наложена в законоустановения минимален размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

ЕТ „Габриела Тодорова - Солар“, в качеството си на производител на енергия от възобновяем източник с обща инсталирана мощност над 30 kw не е изпълнил задължението си за подаване в нормативно установения срок на заявление за издаване и прехвърляне на гаранции за произход съгласно чл. 34, ал. 8 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) във вр. чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117

от 14.10.2011 г. за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници. Производителят е имал задължение да подаде пред А. заявление за издаване и прехвърляне на гаранции за произход за енергията, произведена от енергиен обект ФтЕЦ "Вещица", находящ се в област В., [община], [населено място], УПИ VI-102, кв. 18, ПИ № 0090009 и ПИ № 009036 е обща инсталирана мощност 0,1128 mw. За енергията, произведена през м.01.2022г., той е трябвало да направи това не по-късно от 28.02.2022г. Нарушението било извършено на 01.03.2022г., следващата дата на която е изтекъл срока за подаване на заявление. Нарушението е било установено на 09.07.2022г., когато заявлението и придружаващата го документация са били подадени в А. с вх. № 01-14215/09.07.2022г.

При тази фактическа обстановка е бил съставен АУАН № 456/25.08.2022г. и въз основа на него оспореното НП № 19/23.09.2022г. на изпълнителен директор на А..

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийето за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

На първо място, при вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав фактическа обстановка настоящият състав също преценява, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му.

Съставеният АУАН № 456/25.08.2022г. отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, т. 4 от ЗАНН, доколкото описанието на приетото за реализирано от касатора нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено и мястото на довършване на деянието, са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда. В издаденото НП № 19/23.09.2022г. дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, предприет е самостоятелен анализ и е обективизирано, с коя точно деятелност търговецът е реализирал елементите на състава на вмененото му нарушение.

От събраните и обсъдени в тяхната взаимовръзка и единство писмени доказателствени средства, не се разколебава обвинителната теза на ответника за извършено нарушение на правилата по ЗЕВИ. Не се констатира пороци по см. на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да препятстват съдебния контрол.

Съставените актове очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за твърдяното нарушение на позитивни правила за поведение. В АУАН и НП са описани по изискуемия от закона способ относимите към съставомерността на нарушението факти и обстоятелства. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, вкл. цифровото им означение, доколкото направеното изложение на реализираното нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, е формулирано изчерпателно. Следователно, касаторът е бил наясно с рамките и съдържанието на обвинението срещу него и е бил в състояние да проведе защитната си позиция, както в хода на развитото се административнонаказателно производство, така и в съдебната фаза на процеса.

Неоснователно е възражението, че не е конкретизирано в наказателното

постановление дали не е подадено заявление за издаване на гаранции или заявление за издаване и прехвърляне на гаранции. Единствено от задълженото лице зависи кой вид заявление ще подаде или и двете заедно. Същевременно чл. 9 от Наредбата, предвижда, че електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно крайните снабдители. Гаранциите за произход се прехвърлят на изкупилия електрическата енергия обществен доставчик или краен снабдител в срок до дванадесет календарни месеца след месеца, в който електрическата енергия е произведена от производителите по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ или два календарни месеца след месеца, в който електрическата енергия е произведена - от производители извън тези по т. 1. Прехвърлянето на гаранция за произход може да бъде поискано в заявлението едновременно с издаването на тази гаранция- чл.9, ал.3 от Наредбата. В този смисъл самият производител на енергия от възобновяеми източници има възможността да подаде едно от двата вида заявления, съответно съдът приема, че в този смисъл правилно в АУАН и НП е описано изчерпателно за какво нарушение се касае и какво задължение не е изпълнил едноличният търговец.

Отделно от горното, не се подкрепя възражението на касатора, че в наказателното постановление се сочат като кумулативно нарушени разпоредбите на чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ и на чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2021 г., доколкото в диспозитива на процесния акт цифровата квалификация на нарушението е формулирана чрез привръзка между цитираните норми- вж. стр. 2, ред 19. Действително на стр. 1, ред последен от акта са изписани нормите на чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ и на чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2021 г., без привръзка между тях. В случая обаче става въпрос за непрецизност, която не се отразява на правилността на акта, а още по-малко може да се приеме, че се касае за извършването на две отделни нарушения. Повече от ясно и разбираемо е воляизявлението на органа, че ЕТ „Габриела Тодорова- Солар“ се санкционира, поради извършено противоправно бездействие- неподаване в срок на заявление за издаване/прехвърляне на гаранция за произход на енергията.

Настоящият касационен състав споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществениите, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административнонаказателното производство ЕТ «Габриела Тодорова- Солар», чрез законния си представител Г. Р. Т. е узнал за какво точно нарушение му се търси отговорност, задълженото лице по никакъв начин не е било лишено от възможността да организира своята защита и да подаде възражения както срещу съставения АУАН № 456/25.08.2022г., а в последствие и жалба срещу НП № 19/23.09.2022г.

На второ място, по време на проведеното съдебно следствие са събрани и приети всички доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост относимите факти. Въззивният съд е изпълнил процесуалното си задължение, като е постановил решението, след като е разкрита обективната истина по случая и е осигурена възможността за пълноценно упражняване на правото на защита на касатора. В хода на съдебното следствие са събрани писмени и гласни доказателствени средства, посредством които се възпроизвеждат детайлно и в конкретика настъпилите на 01.03.2022г. факти във връзка с извършване на нарушението. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които

да оборват констатациите и извода на органа за извършено нарушение, чрез форма на изпълнителното деяние- бездействие.

На трето място, съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗЕВИ гаранция за произход се издава на производител за произведено стандартно количество енергия от 1 MWh, важи за срок 12 месеца от производството на съответната единица енергия и съдържа най-малко следната информация: възобновяемия източник, използван за производство на енергията; началната и крайната дата на производство на енергията от възобновяеми източници; вид на произведената енергия; наименование, местоположение, вид и обща инсталирана мощност на енергийния обект, където енергията е била произведена; използвани схеми за подпомагане; дата на въвеждане на енергийния обект в експлоатация; дата и място на издаване; уникален идентификационен номер. За изкупената електрическа енергия по чл. 31, ал. 5, т. 1 ЗЕВИ, производителите заявяват издаване на гаранции за произход и ги прехвърлят на обществения доставчик, съответно на крайния снабдител.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № РД-16-1117 от 14.10.2011 г. за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници /наричана само Наредбата/, гаранции за произход на произведената енергия от възобновяеми източници се издават въз основа на заявление от производителя, независимо дали той подлежи на лицензиране по Закона за енергетиката. Заявлението се подава в А. по образец след изтичане на календарния месец, в който е произведена енергията, но не по-късно от десет календарни месеца след месеца, в който енергията е произведена - от производителите по чл.24, т.1 ЗЕВИ, респ. един календарен месец след месеца, в който енергията е произведена - от производители извън тези по т. 1 / чл.4, ал.3, т.2 от Наредбата/.

Съгласно чл. 64, ал.1 ЗЕВИ на производител на електрическа енергия от възобновяем източник, който не изпълни задължението си по чл. 34, ал. 8 от с.з., се налага глоба от 300 до 3000 лв. или имуществена санкция в размер от 500 до 10 000 лв.

От доказателствената съвкупност категорично е установено, че заявлението за месец януари 2022 г. е следвало да се предостави в А. в срок до 28.02.2022 г., но е подадено едва на 09.07.2022 г. С оглед на това несъмнено е, че търговецът не е депозирал в срок не по-късно от един календарен месец след края на месеца, в който енергията е произведена /м.01.2022г./, заявление за издаване/прехвърляне на гаранция за произход на енергията, с което е осъществил състава на вмененото му административно нарушение.

За касатора е възникнало задължението по чл. 4, ал.3, т.2 от Наредбата в срок до 28.02.2022г. да подаде в А. заявление за издаване/прехвърляне на гаранция за произход. С изтичането на предвидения в закона срок и поради бездействието на задълженото лице се смята за довършено нарушението. Тъй като законодателят изисква периодично и ежемесечно представяне на информация по образец, то за всеки отделен период, през който е установено бездействие се налага самостоятелно наказание. Ето защо, правилен е изводът на СРС, че е доказано осъществяване на вмененото на касатора нарушение, което е извършено на 01.03.2022г. от обективна страна.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да потвърди наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни

В заключение, решението от 12.06.2023г. на СРС, НО, 110-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на акта по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2747 от 12.06.2023г., постановено по нахд № 13518/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.